

Verzoening door voldoening?

(Moest het offer van de Zoon de Vader tevredenstellen?)

Door: André Piet

Bijbelverzen komen uit de NBG-vertaling

Bekend binnen het traditionele Christendom is de gevleugelde frase "verzoening door voldoening." Men bedoelt daarmee dat Jezus op het kruis van Golgotha de straf van God op de zonde plaatsvervangend zou hebben gedragen. Immers, zo is de gedachte, Gods toorn over de zonde moest gestild worden en aan de rechtseis van vergelding moest worden voldaan.

Calvijn bracht dat zo onder woorden:

"God is de mens een vijand geweest (...) God de Vader is door Christus' offerande voldaan en verzoend; Zijn gramschap is door deze Voorbidder gestild."

Mijn commentaar:

1. Nergens leert de Schrift dat God de mens ooit tot een vijand is geweest.
2. Nergens leert de Schrift dat GóD verzoend werd. "**God was in Christus de wereld MET ZICH verzoenende...**" Dus niet: Zich met de wereld verzoenende (2Korinthiërs 5:18,19). Wij worden met GóD verzoend en niet omgekeerd (Romeinen 5:10).
3. De offerande van Christus is NIET Zijn slachting op Golgotha, maar de welriekende reuk die opsteeg toen Hij verrees en verhoogd werd.
4. Nergens leert de Schrift dat Gods gramschap of toorn Jezus troffen op Golgotha. "**... de straf die ons de vrede aanbrengt**" (Jesaja 53:5), was niet de straf die GóD Hem aandeed, maar de doodstraf die mensen Hem aandeden (Handelingen 13:28).
5. "**God was in Christus de wereld met Zich verzoenende, door hun hun overtredingen NIET toe te rekenen**" (2Korinthiërs 5:19). De leuze "verzoening door voldoening" gaat er van uit dat God de overtredingen van de wereld wél toerekende (namelijk aan Zijn Zoon).
6. Waar de schuld betaald en voldaan is, is vergeving vervolgens niet meer nodig.

Het is waar, God spaarde Zijn Zoon niet. Maar niet door over Hem Zijn toorn uit te gieten (wat trouwens onrechtvaardig zou zijn), maar door Hem *over te geven* aan Zijn vijanden (Romeinen 8:32). Daardoor werd de "Man van smarten" verbrijzeld (Jesaja 53:10). De drie uren van duisternis op Golgotha getuigen daarvan. Jezus werd toen niet door God *verlaten*, maar door God *overgelaten*, namelijk in de handen van de wettelozen ("**verlaten**" in Matteüs 27:46 is in de grondtekst hetzelfde woord als "**overgelaten**" in Handelingen 2:31 of Romeinen 9:29). De Vader was *altijd* met Hem, ook toen Hij door iedereen alleen werd gelaten (Johannes 16:32).

Jezus droeg de *zonden*, niet de *straf* op de zonden! De ongerechtigheden van het volk kwamen op Hem neer (Jesaja 53:6). Maar het was *ten onrechte* dat men Hem hield... "**voor een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte**" (Jesaja 53:4).

Op het kruis zien we de climax van de vijandschap van de wereld. Desondanks zegt God: al spijkeren jullie Mijn Zoon aan het hout, Ik reken het jullie niet toe (2Korinthiërs 5:19). Sterker: juist zó ga Ik jullie het Leven geven!

"Eén stief voor allen" (2Korinthiërs 5:15). Waarom? Om aan allen het Leven te geven. Leven dat de dood achter zich heeft! Dát is de boodschap van verzoening! NIET een God die de overtredingen van de wereld toerekent aan Zijn Zoon en daarin voldoening vindt. Wat een karikatuur! De boodschap van verzoening is: ONDANKS het kruis vergeef ik jullie! Het kruis is het ultieme bewijs van Gods liefde.

Het offer van Christus heeft betrekking op Zijn opstanding. Eerst werd Hij geslacht (Golgotha) en vervolgens verhoogd in Zijn opstanding. Dat is voor God een lieflijke reuk. Zijn sterven was daarentegen een vloek.

Jezus droeg onze zonden in Zijn lichaam op het hout (1Petrus 2:24). Wat betekent dat? Hetzelfde vers geeft het antwoord. Het slaat op de striemen en slagen die Hij onderging. Die striemen waren onze zonden en Hij leed in Zijn lichaam de last daarvan.

Dat God toornit over Zijn schepselen, maakt Hem geen vijand van hen. Integendeel! Het is altijd Zijn liefde die uit is op het heil van Zijn creaties. Het zijn Zijn Eigen creaties...

God vergeeft niet dankzij het kruis, maar ONDANKS het kruis. Het kruis bewijst hoever God gaat in vergeving.

Vanwege onze overtredingen en ongerechtigheden werd Hij geslagen en doorboord, d.w.z. alles wat Hem werd aangedaan, was vol van overtreding en ongerechtigheid.

Het idee achter Golgotha als **losprijs** (bijv. 1Timoteüs 2:6) is: - Wij mensen zijn in slavernij van de dood (en dus de zonde) en om daarvan bevrijd te worden (> opstanding) moest een prijs betaald worden (sterven). -

De losprijs wordt niet AAN God betaald om de eenvoudige reden dat God ons niet gevangen hield. De dood hield ons gevangen, maar die is nu (door Christus' opstanding) een overwonnen vijand!

Het idee achter Golgotha als **schuldbetaling** (verzoening door voldoening) is: - Wij mensen hebben een schuld en God kan niet zomaar vergeven (!) en eist terugbetaling. Jezus betaalde in Zijn smartelijk sterven de prijs die wij mensen God schuldig waren. God vond voldoening in Jezus' lijden en sterven. -

Hoe meer ik over deze laatste voorstelling van zaken nadenk, hoe stuitender die voor mij wordt. Het is een complete verdraaiing van de Bijbelse waarheid van verzoening. Het gaat er namelijk vanuit...

- * dat *God* verzoend moest worden in plaats van de mens;
- * dat God in Golgotha *voldoening* vond in plaats van dat het een *vloek* voor Hem was;
- * dat op Golgotha de schuld *vereffend* werd in plaats van dat de schuld tot een *climax* steeg.

God had het "probleem" van een vijandige wereld. Verzoening (het woord dat Paulus gebruikt) heeft niets te maken met zonde(n), maar met vijandschap. Vijanden moeten verzoend worden (zie ook Romeinen 5:10 en Kolossenzen 1:21).

Hoe maak je dat iemand zijn vijandschap opgeeft? Romeinen 12:20 geeft het antwoord: door als hij honger heeft hem te eten te geven. Dat is wat Jozef in Egypte deed. Hij was vijandig verkocht naar Egypte en nu waren zijn broers hongerig bij hem gekomen. En wat deed hij? Hij gaf hen te eten! Zonder verwijt! Hij rekende hen de overtredingen niet toe (vergelijk 2Korinthiërs 5:19). Sterker: hij zegt tegen hen, dat niet ZIJ hem naar Egypte hadden gezonden, maar GOD (Genesis 45:7,8; vergelijk Handelingen 2:23). Om hen het leven te geven! Een schitterend "plaatje" van verzoening.

God rekent het de wereld niet toe dat ze Zijn Zoon hebben gedood, omdat Hij juist op deze wijze aan hen het Leven zal geven. Zo geeft Hij hen niet slechts het Leven, maar wint ook hun harten!

Het kruis van Christus is Gods middel om de wereld met Zich te verzoenen. Het kruis is het overtuigende bewijs van Gods liefde. Zodra dit doordringt hebben we vrede met God en is de vijandschap voorbij.

God HEEFT de wereld niet met Zichzelf verzoend, maar is daar mee bezig. "**God was in Christus de wereld met Zich verzoenende...**" (2Korinthiërs 5:19). Zolang er nog vijanden zijn, is de verzoening niet compleet. Dat laatste is toekomstmuziek.

www.pronk-stukjes.nl